Lietas arhīva Nr. K77-2211-24/115
ECLI:LV:RPT:2024:0417.19720179224.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2024. gada 17. aprīlī

Rīgas pilsētas tiesa,
tiesnesis Erlens Ernstsons,
rakstveida vienošanās procesā izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi).

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos.

2024. gada 24. februārī ap plkst. 17.42 /pers. A/, atrodoties SIA "/Nosaukums/" veikala "/Nosaukums A/" tirdzniecības zālē, /adrese/, rīkojoties tīši un prettiesiski, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepenu zādzību, no preču stenda paņēma vienu stiprā alkoholiskā dzēriena "Bonaparte 38%" 0,7l pudeli 11,09 EUR vērtībā, un, paslēpjot to savā virsjakā, izgāja laukā no veikala tirdzniecības zāles, nesamaksājot par preci veikala kasē.

Tādā veidā /pers. A/ ar savām darbībām slepeni nozaga SIA "/Nosaukums/" piederošu kustamu mantu 11,09 EUR vērtībā, tas ir, nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.

[2] Turklāt /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos.

2024. gada 25. februārī ap plkst. 14.37 /pers. A/, atrodoties SIA "/Nosaukums/" veikala "/Nosaukums A/" tirdzniecības zālē, /adrese/, rīkojoties tīši un prettiesiski, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, no preču stenda paņēma divas picas ar kūpinātām desiņām 125g kopējā vērtībā 2,98 EUR, katras vērtība 1,49 EUR un "Nigiri ar garnelēm 300g" vērtībā 8,49 EUR, un, paslēpjot tās savā virsjakā, izgāja laukā no veikala tirdzniecības zāles, nesamaksājot par precēm veikala kasē.

Tādā veidā /pers. A/ ar savām darbībām slepeni nozaga SIA "/Nosaukums/" piederošu kustamu mantu 11,47 EUR vērtībā, tas ir, nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[3] Rīgas Austrumu prokuratūras prokurore Diāna Cīrule, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 438. panta nosacījumiem, ar 2024. gada 20. marta ierosinājumu tiesai par vienošanās apstiprināšanu un soda piespriešanu, nosūtīja tiesai krimināllietu Nr. 19720179224 /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi), lūdzot tiesu apstiprināt ar apsūdzēto noslēgto vienošanos (1. sējuma lietas 56.-57. lapa).

[4] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 540.[1] panta pirmās daļas noteikumiem, saskaņā ar Rīgas pilsētas tiesas tiesneša E. Ernstsona 2024. gada 27. marta lēmumu nolemts krimināllietu /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi) iztiesāt rakstveida – vienošanās procesa kārtībā (1. sējuma lietas 63. lapa).

[5] Procesā iesaistīto personu iebildumi pret lietas izskatīšanu rakstveida procesā vai noraidījums tiesai netika saņemti.

[6] Iepazīstoties ar krimināllietas Nr. 19720179224 materiāliem, tiesa konstatē, ka pirmstiesas kriminālprocesā – 2024. gada 18. martā, ievērojot Kriminālprocesa likuma 325.-327., 433.-437. panta nosacījumus, apsūdzētais /pers. A/ noslēdza ar prokurori vienošanās protokolu (1. sējuma lietas 50.-51. lapa). Noslēdzot vienošanos, ir ņemts vērā, ka apsūdzētais ir piekritis vienošanās procesa piemērošanai; apsūdzētajam ir izskaidrotas tiesības vienošanās procesā un sekas, kas rodas līdz ar vienošanās noslēgšanu; apsūdzētais atzina, ka krimināllietā ir noskaidroti apstākļi, kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu un piekrita viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu apjomam, kvalifikācijai.

[7] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 437. panta nosacījumiem vienošanās protokolā norādīta /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā izvirzītā un 2024. gada 12. martā izsniegtā apsūdzība Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā (divi noziedzīgi nodarījumi) paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

[7.1] Prokurore norāda, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka apsūdzētais savu vainu atzinis un izdarīto nožēlojis. Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

[7.2] Sniedzot ziņas par apsūdzētā personību, pirmstiesas kriminālprocesā noskaidrots, ka /pers. A/ ir dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas pilsonis, šķīries, apgādībā esošu personu nav, iegūta vidējā izglītība, algotu darbu nestrādā, deklarētā dzīvesvieta /adrese A/, faktiskā dzīvesvieta līdz apcietinājumam – patversmē, /adrese/, uz doto brīdi atrodas apcietinājumā /Ieslodzījuma vieta/. Agrāk trīs reizes sodīts (divas sodāmības dzēstas) pārsvarā par mantiska rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Visos trīs gadījumos /pers. A/ piemērotie sodi (divas reizes tika piemērots sabiedriskais darbs un vienu reizi – naudas sods) tika aizstāti. Pēdējo reizi sodīts ar Rīgas Austrumu prokuratūras 2022. gada 21. jūlija prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot sodu naudas soda veidā, kas aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Sods izciests 2024. gada 8. janvārī. Inkriminētos noziedzīgos nodarījumus apsūdzētais izdarīja neilgi pēc atbrīvošanas no ieslodzījuma vietas, kas liecina, ka apsūdzētais nav mainījis savu attieksmi pret pienākumu ievērot likumu, viņš joprojām nav izdarījis attiecīgus secinājumus, lai dzīvotu likumpaklausīgi.

[7.3] Prokurore, atsaucoties uz Krimināllikuma 46. panta otro daļu, 180. panta pirmās daļas sankcijā paredzētajiem soda veidiem, norāda, ka

saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums. Atbilstoši Krimināllikuma 9. pantam atzīstams, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts ar tiešu nodomu.

[7.4] Attiecībā uz radīto kaitējumu tiek norādīts, ka, lai gan cietušajai kaitējums netika radīts, jo preces tika atgrieztas, taču ar noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu tika aizskartas cietušās mantiskās intereses, apdraudot mantas īpašnieka valdījuma un lietojuma tiesības un tiesības brīvi rīkoties ar mantu.

[7.5] Prokurore secina, ka ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību, to, ka apsūdzētais agrāk vairākkārt notiesāts, turklāt arī par analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, to, ka inkriminētie noziedzīgie nodarījumi izdarīti nedzēstas sodāmības laikā, kā arī apstāklis, ka apsūdzētais algotu darbu neveic un negūst ienākumus pamatvajadzību nodrošināšanai, kas norāda uz paaugstinātu risku jaunu likumpārkāpumu iespējamībai, līdz ar to /pers. A/ nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, ko paredz arī inkriminētā panta sankcija, jo cita – panta sankcijā paredzētā vieglāka soda veida – piemērošana nesasniegs Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi un neatturēs apsūdzēto no jaunu tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanās.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu, jāņem vērā, ka ir konstatēts viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis un viens apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis attiecībā uz katru no apsūdzētajam inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Tāpat nosakot sodu, ņemams vērā apstāklis, ka apsūdzētais saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21. pantu izmantoja savas tiesības uz sadarbību ar tiesu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu.

[7.6] Ievērojot minēto, prokurore lūdz: 1) /pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024. gada 24. februārī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem; /pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024. gada 25. februārī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem; 2) saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu /pers. A/ noteikt sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, un galīgo sodu noteikt – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 (trīs) mēnešiem; 3) saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu soda laikā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2024. gada 25. februāra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai; 4) piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 515 EUR apmērā par zvērināta advokāta Aivara Kaparšmita sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas kriminālprocesā.

[7.7] 2024. gada 18. martā vienošanās protokolu parakstījis apsūdzētais /pers. A/ un prokurore. Apsūdzētajam izsniegta vienošanās protokola kopija, un /pers. A/ ir iepazinies ar vienošanās protokolu, iebildumus un papildinājumus nav izteicis.

[8] Tiesa, rakstveida procesā iepazinusies ar lietā esošajiem materiāliem, secina, ka vienojoties par soda veidu un mēru, ir ņemts vērā noziedzīgo nodarījumu raksturs, radītais kaitējums, vainīgā personība, katrā noziedzīgajā nodarījumā konstatētais atbildību mīkstinošais apstāklis un atbildību pastiprinošais apstāklis. Tiesa atzīst, ka lietā ir noskaidroti krimināllietā pierādāmie apstākļi un tiesai nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, apsūdzētā darbības divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi. Tiesa konstatē, ka noslēgtā vienošanās atbilst Kriminālprocesa likuma 437. panta nosacījumiem, ir ievēroti Krimināllikuma 46. pantā paredzētie soda noteikšanas vispārīgie principi. Vienošanās parakstīta labprātīgi, Kriminālprocesa likumā paredzētajā kārtībā, atbilst Krimināllikuma normām, tā ir pamatota, apstiprināma, un lietā taisāms notiesājošs spriedums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 543. panta pirmajai daļai.

[9] Lemjot jautājumu par atbilstoša kriminālsoda piemērošanu apsūdzētajam pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi), ievērojot Krimināllikuma 46. panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, sabiedrības drošības nolūkos, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms tikai un vienīgi īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, atbilstoši apsūdzētā personībai, noziedzīgo nodarījumu raksturiem, ar noziegumiem apdraudēto interešu nozīmīgumam.

[9.1] Tiesa uzskata, ka reāls brīvības atņemšanas sods šajā gadījumā pildīs arī savu preventīvo funkciju – panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tādēļ, lai aizsargātu ikviena drošību un novērstu analogu pārkāpumu nākotnē, kā arī, lai tiktu ievērots vispārējās un ģenerālās prevencijas princips, tiesas ieskatā, ir svarīgi, lai vainīgais tiktu atbilstoši sodīts par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ar panta sankcijā paredzēto sodu – īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, jo soda individualizācija ir cieši saistīta arī ar likumības principa ievērošanu, kas izpaužas gan pareizā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijā, gan taisnīga soda noteikšanā, vadoties no soda noteikšanas vispārīgajiem principiem. Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcijā ietverto brīvības atņemšanas alternatīvo soda veidu noteikšana nesasniegs soda mērķi, ņemot vērā apsūdzētā personību.

[9.2] Tiesa neatstāj bez ievērības faktu, ka apsūdzētais /pers. A/ ir vairākkārtīgi sodīts par noziedzīgiem nodarījumiem, izraugoties ar brīvības atņemšanu nesaistītus soda veidus, taču agrāk piespriestie krimināsodi tika aizstāti ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, tādējādi nav bijuši pietiekami efektīvi resocializācijas pasākumu īstenošanā, tā kā Krimināllikuma vispārprofilaktiskā iedarbība nav sasniegusi Krimināllikuma 35. pantā definētos ģenerālās un speciālās prevencijas uzdevumus, ko pamato soda efektivitātes kritērijs – recidīvs. Līdz ar to konstatējams, ka noziedzīgos nodarījumus apsūdzētais izdara ar zināmu regularitāti, no to izdarīšanas viņš nevar atturēties.

Minētie apstākļi dod tiesai pamatotu secinājumu, ka apsūdzētais /pers. A/ nav izpratis savu prettiesisko darbību nepieļaujamību, nespēj iekļauties sabiedrībā, neizdarot jaunus likumpārkāpumus, lai gan apsūdzētais atrodas ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā, taču ar zemu subjektīvās uzvedības kontroles līmeni, kas dzīvo pēc personiskā labuma principa noteikumiem, un savus sociālos aspektus un intereses tendenciozi risina ar prettiesiskām darbībām, neņemot vērā sabiedrībā pastāvošās tiesību normas un sabiedrības intereses kopumā.

[10] Ievērojot to, ka Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcijā paredzēts ne tikai brīvības atņemšanas sods, bet arī citi soda veidi, tad izskatāmajā gadījumā, nosakot brīvības atņemšanas soda ilgumu, Krimināllikuma 46. panta $3.^1$ daļas nosacījumi nav piemērojami un saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[10.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst to, ka apsūdzētais atzinis savu vainu un izdarīto nožēlojis.

[10.1.1] Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais paātrinājis kriminālprocesisko attiecību noregulēšanu, proti, izmantojis savas Kriminālprocesa likuma 21. panta otrās daļas 1. punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējies vienkāršāka procesa veidu, noslēdzot ar prokurori vienošanos, kas pastiprina vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Apsūdzētais ir izvēlējies atzīt savu vainu, sasniegt krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu ar mazākiem līdzekļiem, kas apstiprina personas gatavību izciest sodu un turpināt likumpaklausīgu dzīvi, ievērojot sabiedrisko kārtību.

[10.1.2] Tiesa uzskata, ka sodam, kas noteikts, apstiprinot prokurora un apsūdzētā vienošanos par vainas atzīšanu un sodu, ir jābūt vieglākam, nekā sodam, kas būtu noteikts, ja lieta tiktu iztiesāta vispārējā kārtībā, turklāt izdarot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Vienošanās procesā attiecībā uz soda veidu un mēru ir tikai loģiski, ka tam ir jābūt vieglākam nekā tradicionālajā kriminālprocesā. Tas, ka persona ir atzinusies un tādējādi atvieglojusi valsts darbu, pelna zināmu pretimnākšanu no valsts puses. (G. Kūtris, Vienošanās process: no idejas līdz praksei. Jurista Vārds, 30.05.2017., Nr. 23 (977), 13.-15. lpp.)

[10.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli abos noziedzīgajos nodarījumos atzīst noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesa ievēro, ka atbildību pastiprinošo apstākļu esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros, un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (Senāta Krimināllietu departamenta 2006. gada 8. februāra lēmums lietā Nr. SKK01-74/06).

[10.3] Tā kā apsūdzētajam /pers. A/ abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad, ievērojot soda noteikšanas vispārīgos principus, tiesa secina, ka apsūdzētajam par katra Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, pietuvinot to soda minimālajai robežai – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem.

[11] Krimināllikuma 50. panta pirmā daļa noteic, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu, savukārt saskaņā ar minētā panta otrās daļas nosacījumiem, ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir kriminālpārkāpumi vai mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Šādā gadījumā kopējais soda apmērs vai laiks drīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, bet ne vairāk kā par pusi no maksimālā soda apmēra vai laika, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Ņemot vērā apsūdzētās personību, izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, nekonstatējot īpašus apstākļus, kas atļautu pilnībā saskaitīt piespriestos sodus vai ietvert vieglāko sodu smagākajā, ievērojot soda noteikšanas vispārīgos principus, kā arī ņemot vērā iepriekš minēto rekomendāciju, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 35. pantā definētā preventīvā soda mērķa sasniegšanas nolūkā, sekmējot apsūdzētā tiesisko uzvedību un jaunu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, /pers. A/ sods nosakāms, piemērojot daļēju soda saskaitīšanas principu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 mēnešiem.

[12] Izskatāmās lietas ietvaros apsūdzētais tika aizturēts 2024. gada 25. februārī un ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 27. februāra lēmumu viņam piemērots apcietinājums. Līdz ar to /pers. A/ īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2024. gada 25. februāra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[13] Kriminālprocesa likuma 249. panta pirmā daļa noteic, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot apsūdzētā personību, izdarīto noziedzīgo nodarījumu veidu un raksturu, kā arī to, ka apsūdzētais tiek atzīts par vainīgu divu mazāk smagu noziegumu izdarīšanā, tiesa atzīst, ka sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim atstājams negrozīts /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

[14] Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētā valsts nodrošināto aizstāvību īstenoja zvērināts advokāts Aivars Kaparšmits, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84. panta un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami 515 EUR, kuru atlīdzināšanas pienākums atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punkta un 368. panta nosacījumiem, uzliekams apsūdzētajam.

[15] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu elektroniskais dokuments – CD disks, kas glabājas pie krimināllietas, atstājams glabāšanā pie krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 540.[1] panta piektās daļas 3. punktu, sesto un septīto daļu, Kriminālprocesa likuma 543. pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024. gada 24. februārī, un, apstiprinot starp prokuroru un apsūdzēto noslēgto vienošanos, sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024. gada 25. februārī, un, apstiprinot starp prokuroru un apsūdzēto noslēgto vienošanos, sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – īslaicīga brīvības atņemšanas uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu /pers. A/ īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2024. gada 25. februāra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus 515 EUR (pieci simti piecpadsmit euro) apmērā par aizstāvja Aivara Kaparšmita darbu, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Procesuālie izdevumi (advokāta darba samaksa) ieskaitāmi saņēmēja – Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr. 90001672316, kontā Nr. LV05TREL819045814800B, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr. 19720179224, vārds, uzvārds, personas kods. Maksājumu apliecinošs dokuments sprieduma labprātīgas izpildes laikā iesniedzams Rīgas pilsētas tiesas kancelejā.

Elektronisko dokumentu – CD disku, kas glabājas pie krimināllietas, atstāt glabāšanā pie krimināllietas materiāliem. Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Pilno spriedumu par vienošanās procesa kārtības pārkāpumiem vai Krimināllikuma normu pārkāpumiem 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilnais spriedums pieejams no 2024. gada 14. maija.

Tiesnesis E. Ernstsons